

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **Simba Toys CZ, spol. s r.o.**, se sídlem Unhošť, Lidická č. 481, IČ: 158 88 304, zast. JUDr. Tomášem Sequensem, advokátem, AK Kocián Šolc Balaštík, se sídlem Praha 1, Jungmannova 24, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, odbor výkonu státní správy I, se sídlem Praha 10, Vršovická 65, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23.10.2008 č.j.: 500/1377/502 21/08

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva životního prostředí, odboru státní správy I ze dne 23.10.2008, č.j.: 500/1377/502 21/08 se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 7.760,- Kč a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce JUDr. Tomáše Sequense, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým byl v souladu s ust § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, změněn výrok rozhodnutí České inspekce životního prostředí, Oblastního inspektorátu Praha (dále jen „inspekce“) ze dne 13.6.2008, č.j.: ČIŽP/41/OOH/SR01/0731624.003/08/PIS, jímž byla žalobci v souladu s ust. § 66 odst. 4 písm. f) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů (dále jen „zákon č. 185/2001 Sb.“), uložena pokuta ve výši 70.000,- Kč, pro porušení ust. § 37n odst. 3 zákona č. 185/2001 Sb., když žalobce

v kontrolovaném období v roce 2006, 2007 a části roku 2008 neodváděl finanční prostředky na nakládání s historickým elektrozařízením, pocházejícím z domácnosti (skupiny 7. dle přílohy 7 k zákonu č. 185/2001 Sb.) příslušnému kolektivnímu systému, tak, že se v šestnáctém řádku zdola na straně první, ve výrokové části označené jako I. částka „70 000 Kč (slovy: sedmdesát tisíc korun českých)“ nahradila částkou „40 000,- Kč (slovy: čtyřicet tisíc korun českých)“. Dále ve výrokové části II. se v osmnáctém řádku shora částka „70 000 Kč“ na straně druhé nahradila částkou „40 000,- Kč“ a ve dvacátém řádku shora na téže straně se částka „81 000 Kč“ (správně mělo být 71 000 Kč) nahradila částkou „41 000,- Kč“. V ostatním zůstalo napadené rozhodnutí beze změny.

Žalovaný v odůvodnění v záhlaví uvedeného rozhodnutí mimo jiné uvedl, jaké námitky v odvolání žalobce proti prvoinstančnímu rozhodnutí uplatnil a konstatoval, že napadené rozhodnutí je výsledkem správního řízení o pokutě, které bylo se žalobcem zahájeno dopisem ze dne 28.4.2008 č.j.: ČIŽP/41/OOH/ SR01/0731624.001/08/PIS. Řízení se podle žalovaného opíralo o zjištění inspekce, že žalobce při své činnosti uvádí na trh v ČR elektrozařízení, zařazené dle přílohy 7 k zákonu č. 185/2001 Sb. do skupiny 7, přičemž neplní povinnost dle cit. zákona, neboť finanční příspěvek na nakládání s historickým elektroodpadem této skupiny, nabídnutým ke zpětnému odběru neodvádí do kolektivního systému provozovaného společností ASEKOL s.r.o., zapsaného do Seznamu výrobců elektrozařízení ministerstvem. Žalovaný odkázal na ust. § 37n odst. 5 a ust. § 37h odst. 1 písm. c) zákona č. 185/2001 Sb. a má zato, že z uvedených ustanovení vyplývá, že nedodržení vyhlášky (vyhl. č. 352/2005 Sb.), v daném případě jejího ustanovení § 13 odst. 2 se považuje za nesplnění zákona č. 185/2001 Sb. Podle § 13 odst. 1 vyhl. č. 352/2005 Sb. pro každou skupinu elektrozařízení zajišťuje společné plnění financování nakládání s historickými elektrozařízeními jeden kolektivní systém. Ze spisu podle žalovaného plyne, že podle rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 18.1.2006 č.j.: 5194/ENV/720/05 společnost REMA 1000 IK, a.s. (REMA Systém, a.s.) nebyla do Seznamu výrobců elektrozařízení jako provozovatel kolektivního systému pro zajištění financování nakládání s historickými elektrozařízeními ze skupin 3., 4., 6., 7., a 9. zapsána, a tím nezískala právo ani povinnost financovat nakládání s historickými elektrozařízeními ze skupiny 7. Takové právo naopak získala společnost ASEKOL s.r.o. pro skupinu 7., která byla zapsána rozhodnutím Ministerstva životního prostředí ze dne 22.12.2005 č.j.: 5193/ENV/720/05 do Seznamu výrobců elektrozařízení. Podle žalovaného tedy pokud žalobce odváděl příspěvky na historická elektrozařízení společnosti REMA Systém, a.s. a nikoliv společnosti ASEKOL s.r.o., činil tak v rozporu s předmětnou vyhláškou a potažmo zákonem č. 185/2001 Sb.

Žalovaný potvrdil správnost námítky žalobce, že inspekce přehlédla spojitost mezi společnostmi REMA Systém, a.s. a REMA 1000 IK, a.s. Neztotožnil se však s názorem, že žalobcovo jednání nemělo negativní vliv na životní prostředí. Při odůvodnění výše pokuty v napadeném rozhodnutí inspekce uvedla, že neodvedením finančních prostředků žalobcem do příslušného kolektivního systému, určeného pro financování zvoleného způsobu nakládání s historickým elektrozařízením pocházejícím z domácnosti ze skupiny 7., žalobce komplikovala jeho plynulý a rychlý rozvoj. Právě v tom lze spatřovat podle žalovaného negativní vliv jednání žalobce na ochranu životního prostředí před elektrozařízeními a elektroodpady, neboť není pochyb o tom, že jenom fungující kolektivní systém zajistí řádný průběh odděleného sběru, zpětného odběru, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení a elektroodpadu.

Žalovaný se pak neztotožnil s argumentací inspekce, když tato ohrožení životního prostředí spatřovala v tom, že nesprávným nakládáním s elektroodpady z nich budou unikat do životního prostředí nebezpečné látky jako jsou oleje, freony, těžké kovy apod. Skutečností podle žalovaného pak je, že v dané skupině se jedná o hračky, vybavení pro volný čas a sport

a inspekce neprokázala, že tyto výrobky obsahují uvedené nebezpečné látky. Podle žalovaného se jedná o chybnou úvahu, která byla důvodem pro snížení výše uložené pokuty. Žalovaný nicméně považuje spáchaný delikt za prokázaný, a proto předmětná pokuta byla podle žalovaného uložena po právu.

Žalobce v žalobě předně namítal nesprávný skutkový závěr žalovaného, že pokud žalobce odváděl příspěvky na historická elektrozařízení společnosti REMA Systém, a.s. a nikoliv společnosti ASEKOL s.r.o., činil tak v rozporu s vyhláškou č. 352/2005 Sb., potažmo zákonem č. 185/2001 Sb. Podle žalobce společnost ASEKOL s.r.o. není kolektivním systémem oprávněným k zajišťování financování nakládání s historickým elektrozařízením ze skupiny 7 hračky, vybavení pro volný čas a sporty, neboť rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 22.12.2005 č.j. 5193/ENV/720/05, kterým bylo rozhodnuto o zápisu společnosti ASEKOL s.r.o. jako provozovatele kolektivního systému zajišťujícího financování nakládání s historickým elektrozařízením ze skupin 3, 4 a 7, nenabýlo podle žalobce z důvodu podaného oprávněného prostředku právní moci.

Podle žalobce vzhledem k tomu, že nejen do 12.10.2005, nýbrž do podání žaloby není do Seznamu výrobců elektrozařízení zapsán žádný kolektivní systém pro zajišťování financování nakládání s historickým elektrozařízením ze skupiny č. 7, je podle žalobce nutné vycházet z toho, že každý výrobce je nadále oprávněn plnit své zákonné povinnosti týkající se financování nakládání s historickým elektrozařízením pro skupinu 7 prostřednictvím toho kolektivního systému, který žádal o zápis do Seznamu výrobců elektrozařízení v příslušném rozsahu a do kterého je takový výrobce smluvně zapojen. Žalobce je smluvně zapojen do kolektivního systému REMA Systém a.s., který řádně a ve stanovené lhůtě podal návrh na zápis do Seznamu výrobců elektrozařízení m.j. pro zajišťování financování nakládání s historickým elektrozařízením ze skupiny č. 7. Žalobce má zato, že je oprávněn, a i v rozhodném období roku 2006, 2007 a do 21.1.2008 byl oprávněn plnit své povinnosti stanovené zákonem č. 185/2001 Sb. prostřednictvím kolektivního systému REMA Systém a.s. Napadené rozhodnutí je tedy podle žalobce zjevně nezákonné, neboť žalobce se žádného správního deliktu nedopustil a pokuta tedy nebyla uložena po právu.

Žalobce také namítal, že žalovaný opomenul řadu zcela zásadních námitek žalobce. Předně vytýkal žalovanému, že nepřihlédl k jeho námitce, že prostřednictvím provozovatele kolektivního systému REMA Systém, a.s., do kterého je smluvně zapojen, poukázal provozovateli kolektivního systému ASEKOL s.r.o. zálohu na příspěvek na financování nakládání s historickým elektrozařízením pocházejícím z domácností skupiny 7, kterou společnost ASEKOL s.r.o. nepřijala. S touto námitkou se podle žalobce žalovaný vůbec nevypořádal. Žalobce má zato, že je proti smyslu zákona, aby byl trestán za nesplnění povinností, jejichž splnění je podmíněno součinností třetí osoby, která tuto součinnost neposkytl, resp. přijetí plnění odmítla.

Podle žalobce je chybná i úvaha, že požadavek žalobce vznesený v rámci správního řízení, aby se inspekce zaměřila na dodržování zákona ze strany společnosti ASEKOL s.r.o., není ve vztahu k projednávanému deliktu námitkou irelevantní, neboť tato námitka měla sehrát roli při aplikaci správního uvážení o oprávněnosti a výše pokuty.

Žalobce má rovněž zato, že žalovaný věc nesprávně právně posoudil, když vyvodil, že nedodržení vyhlášky se považuje za nesplnění zákona č. 185/2001 Sb. Dle názoru žalobce je třeba se zabývat souladem předmětné vyhlášky se zákonem č. 185/2001 Sb. ve smyslu čl. 95 odst. 1 zákona č. 1/1993 Sb., Ústavy České republiky.

Ve vyjádření k žalobě se žalovaný zabýval námitkami žalobce uvedenými v jeho žalobě, přičemž zastával názor, že nejsou splněny podmínky pro žalobcem navrhované

zrušení předmětného napadeného rozhodnutí. Navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 4.12.2007 obdržela inspekce podnět ve věci plnění povinností výrobců elektrozařízení ve vztahu k elektrozařízením z domácností podle zákona o odpadech. Konkrétně se jednalo o plnění povinností ve vztahu k historickému elektrozařízení z domácností podle zákona o odpadech ze strany společnosti Simba Toys CZ, spol. s r.o.

Dopisem inspekce ze dne 28.4.2008 zn. ČIŽP/41/OOH/SR01/0731624.001/08/PIS bylo žalobci oznámeno zahájení správního řízení ve věci uložení pokuty, za podezření z porušení ust. § 37n odst. 3 zákona č. 185/2001 Sb. v návaznosti na § 13 odst. 1 a odst. 2 vyhlášky č. 352/2005 Sb. K oznámení o zahájení správního řízení se žalobce prostřednictvím svého zástupce vyjádřil v dopise ze dne 14.5.2008.

Rozhodnutím České inspekce životního prostředí, Oblastního inspektorátu Praha, oddělení odpadového hospodářství ze dne 13.6.2008 č.j. ČIŽP/41/OOH/SRO01/0731624.003/08/PIS byla žalobci uložena dle § 66 odst. 4 písm. f) zákona č. 185/2001 Sb. pokuta ve výši 70 000 Kč za porušení ust. § 37n odst. 3 zákona č. 185/2001 Sb. v návaznosti na § 13 odst. 1 vyhlášky č. 352/2005 Sb. Ve výroku I. bylo dále uvedeno, že tohoto porušení se žalobce dopustil tím, že v kontrolovaném období roku 2006, 2007 a části roku 2008 (do 21.1.2008) neodváděl příslušné finanční prostředky na nakládání s historickým elektrozařízením pocházejícím z domácnosti příslušnému kolektivnímu systému, který byl ustanoven rozhodnutím Ministerstva životního prostředí k zajištění financování nakládání s historickým elektrozařízením pocházejícím ze skupiny č. 7, uvedené v příloze č. 7 k zákonu o odpadech. Společnost Simba Toys odváděla finanční příspěvky do kolektivního systému provozovanému společností REMA 1000 IK, a.s., přestože Ministerstvo životního prostředí určilo příslušným kolektivní systém, provozovaný společností ASEKOL s.r.o. a to rozhodnutím ze dne 22.12.2005 č.j.: 5193/ENV/270/05. Ve výroku II. pak byly stanoveny náklady řízení a platební podmínky. V odůvodnění správní orgán I. stupně zrekapituloval průběh správního řízení a dále pak se vypořádal s připomínkami uvedenými ve vyjádření žalobce ze dne 14.5.2008. Mimo jiné uvedl, že žalobce nepřispívá na financování nakládání s historickým elektrozařízením nabídnutým ke zpětnému odběru ze skupiny č. 7 provozovateli kolektivního systému ASEKOL, který byl jako jediný určen pro tuto skupinu elektrozařízení rozhodnutím Ministerstva životního prostředí. Inspekce pak dále nesouhlasila s tím, že ve spisu v den nahlížení do spisu se nenacházely žádné podklady. Dle jejího názoru spis obsahoval veškeré doklady a relevantní podklady přímo související s vedeným správním řízením. Veškeré dokumenty pak byly inspekcí ve správním řízení zohledněny. Podle inspekce rovněž nelze akceptovat podaný návrh ke kontrole kolektivního systému ASEKOL dle zákona č. 185/2001 Sb. V závěru odůvodnění se pak správní orgán I. stupně zabýval odůvodněním výše pokuty.

Proti tomuto prvoinstančnímu rozhodnutí podal žalobce odvolání ze dne 1.7.2008 a žalovaný rozhodl v žalobou napadeném rozhodnutí tak, jak výše uvedeno.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zák.č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Soud posoudil předmětnou věc takto:

Městský soud v Praze shledal důvodnou námitku žalobce, že se žalovaný vůbec nevypořádal s jeho námitkou, že prostřednictvím provozovatele kolektivního systému REMA Systém, a.s., do kterého je smluvně zapojen, poukázal provozovateli kolektivního systému ASEKOL s.r.o. zálohu na příspěvek na financování nakládání s historickým elektrozařízením pocházejícím z domácností skupiny 7, kterou společnost ASEKOL s.r.o. nepřijala. V odvolání ze dne 1.7.2008 žalobce namítal, že kontrolní orgán zcela opomenul skutečnost, že kontrolovaný subjekt příspěvek na historická elektrozařízení stanovenému provozovateli poskytl, což provozovatel kolektivního systému ASEKOL ostatně potvrdil, nicméně přijetí této platby odmítl. Žalovaný se však v odůvodnění svého rozhodnutí touto námitkou vůbec nezabýval, čímž se stalo jeho rozhodnutí nepřezkoumatelným. Přitom z ustálené judikatury správních soudů vyplývá, že musí být zcela zřejmé, proč odvolací správní orgán odvolací důvody považuje za liché, mylné a vyvrácené. Žalobou napadené rozhodnutí odvolacího orgánu tak nedostojí uvedeným požadavkům na něho kladeným. Je tomu tak proto, protože se žalovaný řádně nevypořádal s předmětnou námitkou, která by mohla být i důležitá z hlediska řádného zjištění skutkového stavu věci.

Nevypořádání se s výše uvedenou námitkou, která je zásadní, má za následek zrušení žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného. Proto bylo dále nadbytečné zabývat se ostatními vznesenými námitkami žalobce, neboť by to nic nemohlo změnit na rozhodnutí soudu. Nicméně Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 9. 6. 2004, č. j. 5 A 157/2002 - 35, publikovaném pod č. 359/2004 Sb. NSS konstatoval, že „*nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí je pojmově spjata se soudním přezkumem takového rozhodnutí. K tomu, aby soud takový závěr učinil, není zapotřebí, aby žalobce nepřezkoumatelnost namítal; dojde-li soud k závěru, že napadené správní rozhodnutí je nepřezkoumatelné, zruší je, aniž se žalobcovými námitkami musí věcně zabývat [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].*“ Z citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu vyplývá, že v případě nepřezkoumatelného správního rozhodnutí není nutné, aby se soud věcně zabýval žalobcovými námitkami (k tomu viz. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2003, č. j. 7 A 38/2001 – 37, publikovaný pod č. 127/2004 Sb. NSS, podle kterého „*ruší-li soud rozhodnutí správního orgánu pro vady řízení [§ 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.], nemusí se zabývat správností právního posouzení věci*“, nebo rozsudek ze dne 8. 3. 2005, č. j. 3 As 6/2004 – 105, publikovaný pod č. 617/2005 Sb. NSS, podle kterého „*pokud soud dospěl k závěru o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], uvede pouze důvody, v nichž tuto nepřezkoumatelnost spatřuje; další žalobní námitky již nepřezkoumává.*“). Již na základě výroku o nepřezkoumatelnosti, musí soud napadené správní rozhodnutí zrušit a vrátit žalovanému správnímu orgánu k dalšímu řízení; k soudnímu přezkumu z jiných, žalobcem namítaných důvodů pak může dojít až bude k dispozici rozhodnutí správního orgánu k takovému přezkumu způsobilé.

Vzhledem ke shora uvedenému nezbylo Městskému soudu v Praze než zrušit žalobou napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. a dle § 78 odst. 4 s.ř.s. věc vrátit k dalšímu řízení žalovanému. Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Náklady řízení představují zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč a náklady právního

zastoupení žalobce advokátem ve výši 4.800,- Kč, což tvoří 2 úkony právní služby po 2.100,- dle § 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhlášky č. 177/1996 Sb. a 2 režijní paušály po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. a částka 960,- Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Náklady řízení tedy činí celkem 7.760,- Kč, jak je ve výroku rozsudku uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 31. srpna 2012

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová